

Z té úvahy plyne, že spisy neposkytují spolehlivého přehledu a naležitě jasnosti o jmění a dlužích každého z obou manželů Wových, ač podle uvedených již §§ 18 a 3, jakož podle §§ 1 a 2 vyr. ř. jest to nutno.

Následkem uvedené vady řízení nelze též posouditi, zdali většina věřitelů při hlasování přítomných a k němu oprávněných, souhlasila s vyrovnacím návrhem každého z obou dlužníků a zdali úhrnná suma pohledávek souhlasících věřitelů činí aspoň $\frac{3}{4}$ úhrnné sumy všech, u toho kterého z obou dlužníků k hlasování opravňujících pohledávek, jak to výslovně žádá § 42 vyr. ř.

Řízení prvního soudu je tudíž vadné podle § 50. č. 2 vyr. ř. Vada tato nemůže být napravena. Náprava mohla by se totiž státi jen doplněním řízení prvního stolu, ale jednak toto doplnění bylo by ve skutečnosti téměř úplně novým řízením, v němž by dlužníci předložili nový seznam jmění a podali nový vyrovnací návrh, dotyčně každý z nich návrh svůj, o kterýchž návrzích by věřitelé znova hlasovali, celá řada věřitelských přihlašek pak musila by býti doplněna, dotyčně objasněna, jednak uplynula již dávno 90denní lhůta § 56. č. 1 vyr. ř., z čehož je zřejmo, že podmínka první věty § 56 nemohla by vůbec již býti splněna.

K tomu přistupuje také ještě další vada řízení, záležející v tom, že vyrovnací návrh dlužníků není dosti jasný a nejasnost jeho mohla by po případě míti za následek porušení předpisu 3. odst. § 46. vyr. ř., podle něhož musí věřitelům nemajícím práva přednostního, postupováno býti ve vyrovnání stejně. Vyrovnací návrh dlužníků obsahuje totiž tento dodatek: »Pro případ nedodržení té které lhůty obživnou pohledávky věřitelů v původním obnosu po případě nezaplacený jejich zbytek.« Kdyby tomuto dodatku mělo býti rozuměno tím způsobem, že by obživl nezaplacený zbytek pouze u těch věřitelů, vůči kterým by ten neb onen dlužník, dotyčně oba dlužníci nedodrželi tu kterou platební lhůtu vyrovnací, byli by tyto věřitelé na tom hůře než věřitelé oni, čímž by hořejší ustanovení 3. odst. § 46. vyr. ř. bylo porušeno a bylo by to opět důvodem pro odepření schválení vyrovnání podle § 50. č. 3 vyr. ř.

Dlužníci poukazují na to, že účelem vyrovnávacího řízení jest zabrániti konkursu. To je ovšem pravda, avšak naproti tomu lze uvést, že řízení to má s všemožnou rychlostí vésti k cíli a proto lhůta 90denní uvedená § 56. č. 1 vyr. ř. jest tam označena jako pevná a nezměnitelná a může jen ve veřejném zájmu býti prodloužena.

Z hořejší úvahy následuje, že rekursní soud podle § 50. č. 2 vyr. ř. právem odepřel potvrzení vyrovnání a zrušil usnesení prvního soudu aniž nařídil doplnění řízení. V důsledku toho pak rekursní soud také právem vyslovil zastavení vyrovnávacího řízení a to nejen dle § 56. č. 2, jak v odpor vzatém usnesení je uvedeno, ale i podle § 56. č. 1 vyr. ř. a to sice zcela právem i bez rekursního návrhu v tom směru nepoloženého, z moci úřední právě dle § 56. č. 1 a 2 vyr. ř., jak již uvedeno nahoře.

Kasper.

Důležité důvody, pro které lze žalovati na nedobrovolný rozvod jsou v § 109. obč. zák. demonstrativně vypočteny a jest přípustno, aby žalováno bylo i z důvodu nepřekonatelného odporu.

(Rozh. nejvyš. soudu ze dne 20. března 1924 č. j. Rv I 1693/23.)

Třeba § 109. obč. zák. důvodu nepřekonatelného odporu mezi ostatními, jen příkladem zmíněnými rozvodovými důvody neuvádí, nemůže býti pochybnosti o tom, že i tohoto důvodu lze použití, čemuž svědčí § 13. zák. z 22. května 1919 č. 320 sb. z. a n., kde pod lit. i) se nepřek. odpor za důvod rozlukový připouští s tím, že lze napřed uznati na rozvod od stolu a lože a to třeba vícekrát. Uvážili-li se pak k tomu i ust. § 16. cit. zák. a čl. III. a III. prov. nař. vl. ze 27. června 1919 č. 362 sb. z. a n. nutno dojíti k úsudku, že se rozvodu nevyžaduje odporu v tom přísném pojetí, jako u rozluky a že zejména souhlasu druhého manžela není třeba. Pouhé tvrzení nepřek. odporu, nestačí. Tento odpor musí míti základ v chování druhého manžela; nepřekonatelný odpor záleží v určitém duševním citovém stavu, jehož přímým důkazem nelze prokázati a dlužno naň usuzovati ze zevních okolností dle povahy, letory, vzdělání manželů.

K pojmu diferenčního obchodu.

(Rozh. nejv. soudu ze dne 26. února 1924 č. j. Rv I 1785/23.)

Žalobě kom. banky na Ub. o 149.000 Kč bylo vyhověno. Soud první zjistil, že veškeré příkazy žalovaného byly efek-

tivně prováděny a nakoupené cizí valuty s podmínkou dostatečného krytí se strany žalovaného k dispozici. Z těchto zjištěných okolností dovodil soud I. st. správně, že se tu nejednalo o obchody diferenční. Tyto jsou takové obchody, při kterých je srovnalou vůlí stran vytvořeno právo žádati efektivní dodání a povinnost dodat efektivně a místo toho je ujednáno, že má býti placen jen rozdíl dvou cen. Toto ujednání vtiskuje obchodu ráz hry a sázky a tím obchodu diferenčního; může se státi jako každé jiné ujednání nejen výslovně ale i mlčky (§ 863 obč. zák. a čl. 278 obch. zák.).

Není právního předpisu, který by zakazoval, aby manželé za trvání manželského svazku nežili odděleně, a aby se mezi sebou nedohodli, jakým způsobem má manžel manželce poskytovat výživu. Manželům není dovoleno, aby zrušili své-mocně manželské společenství, třebaž by se o tom dohodli (§ 93 obč. zák.). Jencm u soudu se mohou domoci rozvodu, rozluky neb neplatnosti manželství; žijí-li manželé skutečně odděleně, může se každý z nich kdykoliv domáhati obnovy manž. společenství. Výtky, že smír manželi sjednaný je neplatným proto, že jím byla uzavřena dohoda mezi manželi o výživu nerozvedené manželky proto, že je její nárok veřejnoprávní a ona se prý nemůže vzdáti správním účinkem práva na slušnou výživu dle § 91 obč. zák., jest neodůvodněna.

(Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 11. března 1924 č. j. Rv I 1374/23.)

Doležal.

ZE DNE.

Ručení notářů za insertné v »Ústředním Oznamovateli«.

Staly se případy, že administrace »Ústředního Oznamovatele« v Praze, v němž ve smyslu zákona ze dne 17. VII. 1919 č. 397 mají veškeré změny v obchodním rejstříku býti uveřejňovány, zaslala notářům a advokátům přípis, aby jako plnomocníci podavatelů zaplatili poplatek za uveřejnění.

Notářská komora v Praze obrátila se na ministerstvo spravedlnosti, poukazující k tomu, že notáři za tento poplatek neručí, žádají za nápravu. Ministerstvo spravedlnosti výnosem ze dne 25. dubna 1924 č. 18.595 přidalo se k náhledu komornímu a poukázalo administraci Ústředního Oznamovatele na výnos ministerstva spravedlnosti ze dne 1. VI. 23 č. 22.219, uveřejněný ve Věstníku č. 6., kterýmž vysloveno, že zástupci stran neručí osobně za insertní poplatky ediktů ani v Úředním listu republiky československé uveřejněné.

Upozorňujeme proto pp. kolegy, aby pro případ, že by od nich takový poplatek byl vyžadován, přípis administrace Ústředního Oznamovatele s odvoláním se na hořejší výnos — vrátili.

Liknavé projednávání pozůstalostí. Ministerstvo spravedlnosti i vrchní zemské soudy docházejí stížností soudů okresních, že někteří notáři příliš liknavě projednávají pozůstalosti.

Pokládáme to za velice smutný úkaz, neboť vedli jsme úporný boj o to, aby soudní komisařství zůstalo notářům zachováno. Kolegové, kteří zanedbávají soudního komisařství, jednají na úkor všech svých kolegů a celého našeho stavu a proto důtklivě upozorňujeme všechny pp. kolegy, aby si pečlivě hleděli soudního komisařství a veškeré úkony co nejrychleji prováděli, neboť jinak vydávají se v šanc kárnému řízení, ježto nemůže býti sporu o tom, že takováto liknavost jest na újmu důstojnosti notářského úřadu a zanedbáním jeho povinností.

Sociální pojištění. Opět nás dochází zpráva, že někteří kolegové dávají se pojišťovati již nyní proti škodám povinného ručení, jež má býti zavedeno na místě nynějších notářských záruk, ačkoliv jsme již po dvakráte v našem listu učinili výzvu, aby s pojištěním tím bylo sečkáno, poněvadž má Spolek v úmyslu, jakmile nový notářský řád bude přijat, projednati s některou pojišťovnou hromadné pojištění všech notářů, čímž docílíme zajisté značných výhod a snížení pojistného.

Prosíme proto opět pp. kolegy, aby neuzavírali separátních smluv pojišťovacích a odkázali agenty pojišťoven, kteří za tím účelem je navštěvují.

Projednání pozůstalostí věcí movitých po příslušnicích Švýcarska. Švýcarská vláda oznámila, že nedává souhlasu, aby movité pozůstalosti našich příslušníků byly vydány našemu soudu, by je projednal. Následkem toho není v poměru k Švýcarsku zajištěna vzájemnost dle § 23. nesp. pat. a musí proto zdejší soud projednati movitou pozůstalost příslušníka Švýcarska.

Zpráva o dubnové schůzi odboru »Praha«, Spolku notářů československých, jež se konala v hotelu »Paříž« dne 26. dubna 1924. Před touto schůzí koňala se výborová schůze našeho odboru. Potom koňala se valná hromada, které předsedal předseda notář dr. Čulík. Jednatel notář dr. Černý přednesl předsetelskou zprávu, jež byla schválena.

Ze zprávy té vyjímáme, že výbor uspořádal řadu zdařilých debatních večírků, jež se těšily hojně účasti. Počet členů činí 172. Byla přednesena a schválena zpráva pokladní, kterou za nepřítomného pokladníka notáře dra Zmeka přednesl náměstek revisora účtů kolega kandidát Schlumperger. Zpráva byla schválena a absolutorium uděleno. Potom vykonány byly volby. Dosavadní pan předseda prosil, by nebyl zvolen a doporučil svého nástupce dra Černého. Dr. Černý prohlásil jménem výboru, že výbor žádá p. předsedu, aby svou funkci si dále podržel. Pro to přimlouval se též mimo jiné p. notář dr. Ponec.

Do výboru potom zvoleni: Za předsedu p. notář. dr. Čulík, do výboru notáři: pp. dr. Černý, dr. Ebenstreit, dr. Fiala, Krajiček, Křen, Matějka, z řad kandidátů pp. dr. Korál, dr. Kubr, dr. Mokřý, Poslušný a dr. Vodstrčil.

Za revisora účtů zvolen notář Engelthaler a za náhradníky kandidáti pp. dr. Rudolf a Schlumperger.

Příspěvek stanoven byl na 10 Kč pro notáře. Členství kandidátů jest bezplatné.

Po vyčerpání programu konala se přednáška p. notáře dra Černého, jež uveřejněna bude v tomto časopise.

K přednášce připojila se debata, již se účastnili notáři dr. Čulík, dr. Ponec, dr. Ebenstreit, a Engelthaler.

Výsledek debaty byl návrh, aby notářské komoře Pražské přednesen byl návrh změn pro ministerstvo spravedlnosti (pro superrevisní komisi občanského zákoníka): 1. Název »starí rodiče«, jehož užívá návrh práva rodinného na místo děd a bába nezdá se býti českým ani slovenským. Odporuje se podržeti dosavadní termín »prarodiče« anebo »děd a bába«.

2. Navrhuje se, aby rozlučka měla na svatební smlouvy tentýž vliv, jako prohlášení manželství neplatných (dosavadní § 1266. čili nový 82. a 83.).

3. K § 105. (§ 49.) navrhuje se, aby v něm učinila se zmínka, co se má státi se smlouvami svatebními.

Nový § 49. zněl by v odstavci prvním asi takto:

Setrvají-li manželé po smířcích pokusech na rozvodu, a potvrdí-li, že se dohodli o poměrech majetkových a vyživovacích, jakož i o tom, co se má státi s jejich svatebními smlouvami, povolí soud rozvod.

4. V § 1245. (§ 75.) buďtež v první větě vypuštěna slova »když by nastávalo nebezpečství«, tak aby bylo možno pojištění věno kdykoli.

Uvádělo se, že zajištění, když už nastává nebezpečství, není mnoho platné a mimo to může býti odporovatelné podle zákona odpůrčího. Jest právě v zájmu manželky a jejího věna, aby zajištění věna odporovatelným býti nemohlo. Mimo to, že názor soudu o tom, kdy jest tu nebezpečství, může býti rozdílný a druhdy dosti libovolný.

5. V § 1264. navrhováno bylo, aby řízení provedlo se nikoliv žalobou, nýbrž řízením nesporným.

Komora ať rozhodne, zda a které požadavky mají býti oznámeny.

—ý—
Přeložení. Ministr spravedlnosti přeložil: notáře Dra Bohumila Lusku z České Skalice do Kolína na místo notářské

uvolněné úmrtím notáře Matěje Šlaisa a notáře Jaroslava Absolona ze Sedlce do Kolína na nové notářské místo, nově zřízené výnosem z 30. XI. 1923, Josefa Macha notáře ve Velké Byteši do Boskovic.

Jmenování. Ministr spravedlnosti jmenoval soudce Viktora Ludwiga v Kladně notářem v Praze s povinností, míti úřední místnost na Náměstí Republiky nebo v blízkosti Revoluční třídy nebo Hybernské ulice, nebo na Poříčí; Josefa Macků, notářského substituta v Boskovicích, notářem ve Velké Byteši a Dra Aloise Koláře, kandidáta notářství v Litovli, notářem ve Znojmě.

Notářské místo v Sedlci.

Podepsaná notářská komora vypisuje soutěž ku znovuobsazení místa notářského v Sedlci, uprázdněného přeložením notáře Jaroslava Absolona, jemuž propůjčeno bylo II., nově zřízené místo notářské v Kolíně.

Soutěž vztahuje se i na místo notářské, které uprázdni se přeložením do Sedlce v obvodu podepsané komory.

Žádosti, doklady ve smyslu výnosu min. spr. z 31. X. 1887 č. 9172 opatřené, podány buďtež do 26. května 1924 včetně předepsaným způsobem podepsané notářské komoře.

Notářská komora v Praze,
dne 9. května 1924.

Substitut

převzeme substituci notáře v Praze neb na venkově po dobu 1—3 měsíců od 1. června t. r. — Nab. pod zn. »Substituče« do adm. t. l.

Koncipient s 2letou praxí notářskou

hledá místo. Nabídky s udáním podmínek pod značkou »Dr. B. F.« do adm. t. l.

Knihy redakci došlé.

Řád o zřízení svéprávnosti (zák. ze dne 28./6. 1916 č. 207). Upravil a poznámkami i příklady doplnil Dr. Ant. Pařízek, rada v. z. soudu v Mladé Boleslavi. Vydáno vlastním nákladem s podporou min. sprav. 205 stran. Krámská cena 24 Kč v plátěné vazbě. České vydání toho zákona stalo se nezbytností, neboť překlad v zemském zákoníku uveřejněný nevyhovuje. Značný počet dodatečně vyšlých vysvětlivek, nařízení, výkladů a sdělení min. sprav. jest roztroušen ve starých německých věstnicích a mladým soudcům zůstává neznám. Naléhavě této potřebě vyhovuje toto vkusné vydání zákona úplně. Vzhledem na drahotu tisku byl vydán jen obmezený počet výtisků a neobjeví se tedy kniha ani na knihkupeckém trhu ani nebude zaslána právníkům bez předchozí objednávky. Nutno ji tedy objednat přímo u nakladatele.

Nákladem Zemědělského knihkupectví A. Neubert v Praze, Hybernská 12. »Červený Bedrník«. Sensační román E. Orczyové dospěl k sešitu třetímu. Ilustrace akad. mal. St. Hudečka. Cena sešitu 1.40 Kč. — »Poslední útulek«. Román od André Theurieta z franc. přeložili Ant. Sellner a Fr. Flos. V barvotiskové obálce J. Gotha za Kč 12. — »Výroba slivovice«. Napsal Dr. ing. V. Vilikovský. Se mnoha původními obrázky. Kč 12. — »Domácí květinářství.« Od J. Těšitele. Kč 12.

PAPÍR PITŠ PRAHA JEN JUNGMANNOVA 14

dodává veškeré potřeby pro notářské, advokátní a soudní kanceláře. — Papíry kancelářské, konceptní, dokumentní, dopisové, obálky, viněty, papírky, a oplatky na suché pečeti, razítka, pečetička, nítě k šití aktů atd. — **Veškeré tiskopisy** v řeči české i německé na skladě.

Kolekce vzorů zdarma obratem.

TELEFON 3815.

TELEFON 3815.

Živnostenská banka v Praze

Centrála v Praze, Příkopy č. 30.

Telefon čís. 6720—34.

Akciový kapitál Kč 200,000.000.—.

Reservní a pojistné fondy Kč 159.000.000.—.

Expositura: Kr. Vinohrady, nároží Havlíčkovy tř. a Tylova n. 13.

Číslo telefonu 111.

Filiálky:

Mladá Boleslav, Bratislava, Brno, Něm. Brod, Čes. Budějovice, Hodonín, Hradec Král., Jihlava, Klatovy, Kolín, Košice, Liberec, Mělník, Olomouc, Mor. Ostrava, Pardubice, Písek, Plzeň, Prostějov, Tábor, Teplice, Terst Ústí n/L., Karlovy Vary, Vídeň I., Herrengasse 12.
Expositura v Opatiji a Břeclavě.

Provádí veškeré obchody bankovní doma i v cizině.

První známka světa!

Psací stroje Remington Standard

VZORY XII.

Nehlučný chod, jedinečná konstrukce, největší výkonnost.

Cestovní stroje

Remington Portable,

jediné svého druhu s 1 přepínačem a 4 řadami kláves.

Remington Vertical an cross Accounting: píší, sečítají, odčítají současně
v několika počítadlech.

Odborné dílny na opravy všech soustav. Prvotřídní příslušenství.

Remington psací stroje, spol. s r. o.,

Praha-I. Celetná 35. (proti Obecnímu domu).

FILIÁLKY: BRNO, Panská 12-14. PLZEŇ: — Jungmannova 15. LIBEREC: Zámecká 8